

ת"פ 5513/11/14 - מדינת ישראל נגד אברהם איילאו - עניינו הסתיים, טירונך בוגאלה

בית משפט השלום בבית שמש
ת"פ 5513-11-14 מדינת ישראל נ' איילאו ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט, סגן הנשיא שמואל הרבסט
מדינת ישראל
באמצעות ענף תביעות ירושלים, משטרת
ישראל

המאשימה

נגד

1. אברהם איילאו - עניינו הסתיים
2. טירונך בוגאלה
הנאשם באמצעות ב"כ עוה"ד מ. ברקאי

הנאשמים

גזר דין - נאשם 2

כתבי האישום

הנאשם הורשע בעבירה של פציעה לפי סעיף 334 לחוק העונשין, תשל"ז-1997 (להלן: "**חוק העונשין**"), בהכרעת דין מיום 7.9.17, לאחר הליך הוכחות.

בהכרעת הדין הורשע הנאשם בכך שביום 7.12.12 הגיע עם שניים אחרים לבית ספר בבית שמש, הכה את המתלונן בראשו עם קרש ואז נאשם אחר קפץ על המתלונן וכולם הכו אותו. הנאשם זוכה מהתרחשות נוספת שיוחסה לו בכתב האישום (להלן: "**התיק העיקרי**").

בהמשך, צירף הנאשם שלושה תיקים נוספים, הודה והורשע בעבירות המיוחסות לו בהם:

בפ"ל 3179-02-16 הורשע הנאשם בעבירה של נהיגה ברכב בהיותו שיכור, לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961 (להלן: "**הפקודה**"), נהיגה ללא רישיון נהיגה לפי סעיף 10 א לפקודה ונהיגה ברכב ללא ביטוח לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970.

בעבירות אלה הורשע הנאשם, לאחר שביום 26.9.15 נהג ברכב פרטי בראשון לציון, כשהוא שיכור ובבדיקת נשיפה נמצא כי ריכוז האלכוהול בדגימת ליטר אויר נשוף הייתה 630 מק"ג אלכוהול. באותן נסיבות נהג הנאשם ללא ביטוח ובהיותו בלתי מורשה כלל לנהיגה בכלי רכב.

בת"פ 41548-09-18 הורשע הנאשם בעבירות אשר יוחסו לו בשני אישומים.

האישום הראשון מתייחס ליום 14.9.18, בשעה 08:00 לערך, כאשר הנאשם נסע באוטובוס בבית שמש, פנה לנהג האוטובוס וביקש ממנו לחזור לתחנה הקודמת ואיים עליו כי אם לא יעשה כן, יכה אותו.

הנאשם והנהג המתלונן ירדו מהאוטובוס, ובסמוך לתחנת האוטובוס, תקף הנאשם את המתלונן בכך שהלם בראשו באמצעות אבן גדולה שהחזיק בידו. כתוצאה מהתקיפה, המתלונן איבד הכרה, ונגרם לו פצע מדמם בלחיו השמאלית, פצע מדמם מאחורי אוזנו השמאלית ודימום בתוך אוזנו השמאלית.

בגין כך הורשע הנאשם בעבירות של איומים ופציעה כשעבריון מזויין לפי סעיפים 192 ו-335(א)(1) לחוק העונשין.

אישום שני מתאר כי מר דוד צבי ליפה (המתלונן 2), היה עד לאירוע המתואר באישום הראשון, בעודו יושב ברכבו, והסריט באמצעות מכשיר הטלפון הנייד שלו את התקיפה. משהבחין בכך הנאשם, ניגש אל רכבו של המתלונן 2, פתח את דלת הרכב בחוזקה וחטף מידו את הטלפון הנייד.

לאחר מכן מחק הנאשם את סרטון האירוע שצילם המתלונן 2, וזרק בחוזקה את הנייד, כך שנגרם לו שבר.

בשל כך הורשע הנאשם בעבירה של השמדת ראיות וגניבה לפי סעיפים 242 ו-384 לחוק העונשין.

בת"פ 54011-09-19 הורשע הנאשם בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והפרת הוראה חוקית לפי סעיפים 275 ו-287(א) לחוק העונשין.

כתב האישום בתיק זה מלמדנו כי ביום 2.4.19, במסגרת דיון בתיק העיקרי, הורה בית משפט זה כי הנאשם ישוחרר מאיזוק אלקטרוני וישהה במעצר בית בבית המשפחה, בפיקוח אחותו, בין השעות 20:00 ועד 7:00.

ביום 5.4.19 בשעה 3:46 לערך, ברחוב אלופים בנס ציונה, השוטר ירון לוי ביקש מהנאשם להזדהות בשמו ובתעודה מזהה. הנאשם אמר כי אינו זוכר את תעודת הזהות שלו, ולאחר שיחת טלפון שערך, מסר לשוטר כי שמו קסהון אטנאו ומסר מספר תעודת זהות שלא שייך לו.

השוטר ביקש מהנאשם להזדהות בפרטיו האמיתיים, והנאשם אמר לשוטר בתגובה שייקח אותו לתחנת המשטרה. בתחנה, סרב הנאשם להניח את אצבעו על קורא טביעת האצבע ולבסוף זוהה לאחר שאחת מחוקרות המשטרה זיהתה אותו מתוך הכרות קודמת.

מפל"א 89613/20 עולה כי הפר הוראה חוקית והפריע לשוטר ביום 29.2.20 בכך שסירב להזדהות בעת שנהג ברכב.

תיק זה צורף ביום מתן גזר הדין, והמאשימה הודיעה כי לא תבקש תוספת עונשית בגינו ומשכך - לא יפורט עניינו בהמשך.

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו בכתבי האישום המצורפים, אך בין הצדדים לא נכרתה הסכמה לעניין העונש.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם נערכו מספר תסקירים אשר בחנו את מצבו מעת לעת בעת ניהול ההליכים.

תסקיר שירות מבחן ראשון נערך ביום 22.2.18 וממנו עולה, כי הנאשם שהיה בן 23 שנה באותה עת, רווק אשר סיים 11 שנות לימוד. משפחתו המונה זוג הורים ושבעה ילדים, עלתה בשנת 2003 מאתיופיה וחווה קשיי הסתגלות לחיים בארץ.

אחיו הבכור של הנאשם נפטר בנסיבות טרגיות והמשפחה חווה משבר גדול והתקשתה להסתגל למציאות החדשה וכך גם הנאשם, אשר אחיו היה עמו בקשר קרוב, גידל אותו ותמך בו. בהמשך, נשר הנאשם מבית הספר. במהלך השנים איבדה המשפחה גם בני משפחה נוספים, והדבר השפיע רבות על חייהם.

הנאשם שיתף לפני מספר שנים החל לשנות אלוהול עם חברים, ושירות המבחן הבין כי חלק ממעורבותו בפלילים קשורה בשתיית אלוהול והוא הופנה ליחידה לטיפול בסמים ואלוהול, וההליכים בעניינו נדחו לצורך מעקב אחר השתלבותו בטיפול.

תסקיר מבחן מיום 28.6.18 התייחס לתיק העיקרי ולתיק התעבורה, ובו תואר כי הנאשם הגיע באופן קבוע לשיחות ביחידה להתמכרויות, הוא היה מחויב לטיפול והשקיע מאמצים בהליך הטיפול, ומסר בדיקת ינשוף נקיות. לנוכח מאמציו הרבים לניהול אורח חיים תקין והשקעת כוחות בטיפול, המליץ שירות המבחן באותה עת על צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 140 שעות.

תסקיר מיום 29.10.18 עדכן כי היחידה להתמכרויות דיווחה כי הנאשם החסיר מעט מפגשים בשל עבודתו, הוא שיתף ברצונו לחיים נורמטיביים, אך התקשה לערוך שינוי ממש בדפוסי התנהגותו, בשל הסביבה ממנה התנתק. בהמשך התקבלה פנייה לתסקיר מעצרים, לאחר שהנאשם הואשם בעבירות נשואות ת"פ 41548-09-18.

התסקיר האחרון מיום 23.10.19 מסכם את ההליכים והניסיונות הטיפולים וממנו עולה כי הנאשם הופנה לשירות המבחן לראשונה בשנת 2017 במסגרת תיק התעבורה. שירות המבחן התרשם מבחור צעיר הנמצא בעיצומו של גיבוש זהותו האישית והחברתית, המתקשה מבחינה תעסוקתית לצד שימוש לרעה באלוהול ואמביוולנטיות להיעזר בטיפול.

במהלך חודש דצמבר 2018, שולב ביחידה להתמכרויות בבית שמש ודווח כי הוא הביע הבנה לגבי השלכות השתייה על התנהלותו, אך עם זאת התקשה להתקדם ולערוך שינוי ממש בדפוסי התנהלותו, בשל הסביבה ממנה התנתק. להתנתק.

ביום 3.10.18 נערך תסקיר מעצר לגבי הנאשם, בעקבות ביצוע עבירת איומים ופציעה, השמדת ראיות וגניבה, והומלץ על מעצר עד תום ההליכים, לאחר שהנאשם סירב להשתלב בטיפול בקהילה ייעודית לגמילה ולא נמצאו מפקחים מתאימים, אך בדיון הוחלט על שחרורו למעצר בית בבית אחותו. הנאשם השתלב במסגרת המעצר ביחידה להתמכרויות בחדרה, אליה הגיע למספר מפגשי הכרות, אך הוא התנגד לאחר מכן להשתלבות בתכנית כוללנית וארוכת טווח בקהילה סגורה. הומלץ לנאשם להישאר בקרבת מקום לחדרה על מנת לעבור טיפול מעמיק שיסייע לו להכיר בהתמכרותו, אך הוא הגיש בקשה לשוב ולהתגורר בבית שמש ושירות המבחן העריך כי הדבר לא לטובתו ועלול להחריף את מצבו.

לאחר שעבר להתגורר בבית שמש, הופנה הנאשם למרכז יום בירושלים והשתלב שם בטיפול, החל מיום 23.7.19. הצוות הטיפולי במקום מסר כי הנאשם הביע רצון לטיפול, אך התקשה לקחת אחריות על מעשיו ולהתייבב כנדרש הן לטיפול וכך היה גם בקשר עם שירות המבחן. לאור התנהלותו ולמעשה נשירתו מהטיפול, הוחלט על ידי צוות מרכז היום, להפסיק את הטיפול בו במסגרתם.

בשיחה עם הנאשם עלה כי הוא עדיין מתקשה לבחון את התנהלותו הבעייתית ונוטה להטיל על האחרים את הבעייתיות במצבו. שירות המבחן הציע לנאשם לבדוק שוב את התאמתו להשתלב בטיפול בקהילה סגורה המיועדת לטיפול בגמילה מאלכוהול, אך הוא סירב לכך.

בסופו של דבר, שירות המבחן שקל את חומרת מעשיו, הסיכון הטמון בהם, הסיכון הגבוה להישנות מעורבותו בעבירת אלימות, חוסר הבנתו את מורכבות מצבו, החזרתיות הטמונה בביצוע העבירות וכן חוסר נכונותו וכוחותיו להשתלב בטיפול ארוך ומעמיק. מאידך, שקל שירות המבחן את העובדה שמדובר בבחור צעיר אשר השתתף במאסר בפועל עלולה להביא להתדרדרות במצבו ובדפוסיו וכי קיים סיכון להתדרדרותו במצבו ובדפוסיו, במצבו ההתמכרותי וחשיפתו לגורמים עברייניים.

לאור כל האמור, על אף המלצה בתסקיר קודם על מאסר ארוך אשר ירוצה בעבודות שירות לצד עונש מותנה, ולנוכח נשירתו מטיפול במרכז היום, כמתואר, והתנגדותו המתמשכת להשתלב בקהילה סגורה, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית נוספת בעניינו והומלץ על מאסר בפועל לתקופה קצרה.

חוות דעת אשר ערך הממונה על עבודות השירות ביום 17.2.20 קובעת כי הנאשם מתאים לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות.

הטיעונים לעונש

ב"כ המאשימה טענה ביחס לתיק העיקרי כי הנאשם ניהל הוכחות ולא לקח אחריות על מעשיו. הוא הפר באופן בוטה את הערכים של שלמות הגוף והגנה על שלום הציבור ומתחם העונש ההולם את העבירות בתיק זה נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל. בשל שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן, הוא נמצא ברף הבינוני נמוך של מתחם העונש ולכן ביקשה המאשימה להשית על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי שלא יפחת מ-3,500 ₪, עבור תיק זה.

ב"כ המאשימה הדגישה, כי תוך כדי שהנאשם ממתין לטיעונים לעונש בתיק העיקרי, שב וביצע עבירות אלימות קשות וחמורות יותר בת"פ 41548-09-18, והיכה את נהג האוטובוס ונגרמו לו נזקים כמתואר בתמונות ובמסמכים הרפואיים

שהוגשו ולאחר מכן שבר את הטלפון של האדם שצילם את האירוע. מתחם העונש ההולם עבירות אלה, נע לשיטתה, בין 15 ל-30 חודשי מאסר.

בת"פ 54011-09-18, בו הורשע הנאשם בעבירות של הפרעה לשוטט והפרת הוראה חוקית, אותן ביצע בעודו ממתין לטיעונים לעונש בתיק העיקרי, ולאחר שהפר את אמון בית המשפט אשר שחרר אותו ממעצר, נע המתחם בין מאסר על תנאי למאסר קצר, ואילו בתיק התעבורה, נע המתחם, לשיטת המאשימה, בין מאסר קצר של מספר חודשים שיכול ירוצה בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר וכן פסילה שלא תפחת משנתיים.

בסך הכל, ביקשה המאשימה להשית על הנאשם 29 חודשי מאסר, מאסר על תנאי, קנס פיצוי לכלל המתלוננים, פסילה ופסילה על תנאי.

לעניין התסקירים אשר הוגשו על ידי שירות המבחן, טענה ב"כ המאשימה, כי על אף ששירות המבחן מציין שעונש מאסר יכול לגרום להתדרדרות, הנאשם לא באמת שיתף פעולה, הוא לקח אחריות חלקית בלבד, נשר מן הטיפול והתקשה לבחון את התנהלותו הבעייתית, ומכאן שאין מקום לחרוג ממתחם הענישה, שכן אין כאן שיקום.

הסנגורית המלומדת, עוה"ד ברקאי, טענה מנגד, כי כתב האישום בתיק העיקרי הוגש בשיהוי של שנתיים מאז האירוע. הנאשם היה בן 18 שנים ומס' חודשים בעת האירוע ולכן דינו אינו כשל אדם בוגר. הנאשם האחר בתיק זה נידון כקטין ודינו היה לאי הרשעה. ניתן היה לצרף את התיק לתיקיו של הנאשם בבית המשפט לנוער, אשר הסתיימו באי הרשעה, אך נוכח השיהוי, לא ניתן היה לעשות זאת.

עוד ציינה הסנגורית כי הכרעת הדין קבעה שעדות המתלונן לקתה בסתירות, וקיימת חבלה של המתלונן שם, שהתביעה לא יודעת לומר מי גרם לה. כך יוצא שהנאשם לבדו הורשע, בעוד שכל המעורבים האחרים יצאו פטורים בלא כלום.

הסנגורית עמדה על נסיבותיו המיוחדות של הנאשם, בהן פטירת אחיו שהיה לו כהורה, והתמודדות המשפחה עם האובדן הקשה. היא אמרה שמדובר באדם בעל פוטנציאל גבוה, ועונש מאסר ולו בעבודות שירות הוא לא פרופורציונלי.

הסנגורית ביקשה לקבל את המלצת שירות המבחן אשר לאחר הכרעת הדין בתיק העיקרי, המליץ על המשך הקשר עם הנאשם, שירות לתועלת הציבור בהיקף של 140 שעות והמשך קשר עם היחידה להתמכרויות ובדיקת התאמתו לטיפול קבוצתי, ולכן ביקשה לקבל את אותה המלצה.

אשר לתיק התעבורה, טענה הסנגורית כי מדובר בתיק שצריך להסתיים במספר ימי מעצר או בשלושה ימי עבודות שירות.

לשיטת הסנגורית, לנאשם פוטנציאל רב.

לאורך השנים הוא עשה ניסיונות לשיקום ולכן בחלק מהתיקים הומלץ על שיקום, על אף שהיו הליכים שבהם לא הצליח לשתף פעולה עם שירות המבחן. מכתב שכתבה עובדת סוציאלית שהכירה את הנאשם במסגרת פרויקט "עיר ללא אלימות", תיאר את הנאשם אשר שימש בעבר כמדריך ודמות לחיקוי לנערים, אך הוא הרים ידיים ואיבד את הדרך, לאחר שעבר שבר אישי ומשפחתי שלא טופל. הסנגורית ביקשה להתחשב בניסיונות הנאשם לעלות על דרך הישר, ובתסקיר שירות המבחן המציין שמאסר עלול לקחת את הנאשם למקום לא טוב, ואילו עבודות שירות יכולות להשאיר

פתח גדול לשיקום. הנאשם מצליח לשמור לרוב על רצף תעסוקתי והקבוצה הטיפולית מחכה לו.

מאז האירוע בשנת 2018, הנאשם שומר על עצמו, למעט מעידה אחת מבחינת תנאי שחרורו, ולצד זאת היה בתקופה ארוכה של איזוק. הנאשם היה במעצר במשך חודש ושבע ו-159 ימים תחת איזוק אלקטרוני. מדובר בהגבלה קשה על חירות האדם, ויש להתחשב בתקופות הללו באופן משמעותי. עוד הוסיפה הסגורית, כי במיוחד כעת, בהתחשב במגפת הקורונה, הכף צריכה להיות נוטה לטובת מאסר בקהילה במסגרת עבודות שירות, ולא למאסר מאחורי סורג ובריח.

דין והכרעה

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, בטרם קביעת העונש המתאים לנאשם, יש לקבוע את מתחמי הענישה ההולמים את העבירות. במקרה זה, הורשע הנאשם בארבעה כתבי אישום ולכל אחד מהם ייקבע מתחם עונש ההולם את העבירות שנידונו בו.

מתחם העונש ההולם בתיק העיקרי

עבירת הפציעה, בה הורשע הנאשם בתיק זה, נועדה להגן על הערך החברתי של הגנה על גוף האדם, שלומו ובריאותו.

כתב האישום מתאר אירוע תקיפה, בו היו מעורבים מספר נאשמים, במהלכו הנאשם היכה את המתלונן בראשו עם קרש. כתוצאה מכך, נפצע המתלונן ונגרמו לו חתכים בראשו. השימוש בקרש, העובדה שהמכה כוונה לראשו של המתלונן והתוצאה של פציעת המתלונן בראשו, מלמדים שמדובר באלימות שגרמה לפגיעה משמעותית במתלונן, ובהתאמה גם הפגיעה גם בערכים המוגנים.

בחינת נסיבות האירוע מלמדת שלא מדובר באירוע מתוכנן, אלא באירוע שארע בין נערים צעירים, והסלים והתגלגל לפציעה האמורה. הנאשם ביצע את העבירה בעצמו, אך מדובר בחלק מאירוע שבו היו מעורבים נוספים, אשר גם להם הייתה השפעה על מצבו של המתלונן.

מכלול נסיבות ביצוע העבירה, הפגיעה בערכים המוגנים והענישה הנוהגת בפסיקה במקרים דומים מובילים למסקנה כי **מתחם העונש ההולם את העבירה במקרה זה, נע בין 6 חודשי מאסר שיכול אשר ירוצו בעבודות שירות ועד שנת מאסר לריצוי בפועל.**

מתחם העונש ההולם בפ"ל 3179-02-16

עבירות התעבורה שבהן הורשע הנאשם - נהיגה בשכרות, ללא רשיון וללא ביטוח הן עבירות שנועדו להגן על הציבור מפני נהגים מסוכנים, הנהגים ברכב תחת השפעת אלכוהול ובכך מסכנים את כלל המשתמשים בדרך- את הולכי הרגל, את הנהגים האחרים וכן את עצמם ומהווים סכנה ממשית ומוחשית לציבור.

הנאשם נטל לידייו כלי רכב ונהג בו בעודו שיכור, בלא שהוכשר לנהיגה וללא ביטוח. הנאשם נהג כך בדרך ציבורית ובכך

יצר סכנה רבה. למרבה המזל, איש לא נקרה בדרכו ולא נפגע כתוצאה מנהיגתו המסוכנת, שיכולה הייתה להסתיים בקיפוח חיי אדם.

במעשים אלה הפגין הנאשם זלזול בחיי אדם, הוא העדיף את תועלתו האישית, נהיגה ברכב, על פני שלומם של אחרים וסיכן את הציבור במידה רבה.

בהתחשב בנסיבות אלה, בערכים המוגנים שנפגעו ובענישה הנוהגת, **נע מתחם העונש ההולם עבירות אלה בין עונש מאסר למשך חודשים בודדים אשר ירוצו בעבודות שירות ועד שנת מאסר לריצוי בפועל.**

מתחם העונש ההולם בת"פ 41548-09-18

בגין אירוע זה הורשע הנאשם בעבירות של איומים, פציעה כשהעברין מזוין, השמדת ראיות וגניבה. אירוע אחד- וערכים מוגנים מתחומים שונים שבהם פגע הנאשם: בעבירות האיומים והפציעה נוגעים לשמירה על שלום האדם, הגנה על גופו ובריאותו; בעבירת השמדת הראיות מוגן הערך של שמירה על מהלכי המשפט והאפשרות לקיים משפט לאור ראיות ממשיות; בעבירת הגניבה מוגן הערך של שמירה על הקניין.

כתב האישום בתיק זה כולל שני אישומים, אך הם מתארים שני חלקים של אותו אירוע אליהם, שתחילתו בביצוע עבירות האיומים והפציעה וסופו בניסיונו של הנאשם להשמדת ראיות המתעדות את אותן עבירות. מדובר באירוע אחד ובעבירות הקשורות זו בזו בקשר הדוק, ולכן ייקבע להם מתחם עונש אחד אשר יהלום את מכלול העבירות.

נסיבות כתב האישום מלמדות כיצד נפל המתלונן, נהג אוטובוס, קרבן להתנהגותו האלימה של הנאשם. לאחר שהנאשם ביקש מהנהג לחזור לתחנה קודמת והנהג סרב לעשות כן, איים עליו הנאשם כי יכה אותו ובהמשך, מימש את איומו בכך שתקף את המתלונן באמצעות אבן גדולה שהחזיק בידו.

מדובר בעבירה חמורה של תקיפה כשהעברין מזוין, אשר מעידה על הסכנה הרבה העולה ממעשיו של הנאשם לציבור. משלא ניאות המתלונן לבקשתו של הנאשם, פגע בו הנאשם קשות, כאשר היכה אותו באמצעות אבן. השימוש באבן מלמד על אופיו המסוכן של האירוע, שנגמר בפציעתו של המתלונן, כפי שעלה גם מסיכומי חדר המיון אליו הגיע המתלונן. המתלונן שהה בהשגחה למספר שעות בחדר המיון, נבדק במחלקות האורטופדיה, אף אוזן גרון ונוירוכירורגיה ודווח כי הוא סבל מכאבים בראשו, צווארו, רגישות בשכם ושפשוף ודימום ליד אוזן שמאל.

למרבה הצער, האירוע לא נגמר בפציעתו של הנהג, ולאחר שהנאשם הבחין באדם אשר הסריט את האירוע במכשיר הטלפון הנייד שלו, פתח את דלת רכבו של מתלונן זה, חטף מידו את הנייד, מחק את הסרטון, זרק אותו בחזקה וגרם לו שבר.

פתיחת דלת רכבו של המתלונן שצילם את האירוע, בחזקה, ממחישה את מידת האלימות שהנאשם נקט בה, הפעם במטרה למנוע את התיעוד של פציעתו את הנהג. פתיחת דלת רכבו של המתלונן היא התנהגות משולחת רסן הפוגעת במרחב הפרטי של המתלונן וגורמת נזק לרכושו הפרטי - הכל במטרה למנוע את התיעוד של עבירת הפציעה.

מדובר באירוע חמור שהסב נזק גופני לנהג המתלונן, ויש להניח שמעבר לפגיעה הפיזית אשר דרשה מהנהג לעצור את שגרת יומו כדי להיבדק וגרמה לו כאב ונזק גופני, נגרמה לו גם פגיעה בתחושת הביטחון והמוגנות שלו, במיוחד בהתחשב

באופי עבודתו כנהג אוטובוס, החשוף לעבודה עם הציבור באופן יום-יומי.

בהתחשב בנסיבות האירוע, בו נפגעו שני מתלוננים, תוך רמיסת ערכים חברתיים ממספר תחומים, מספר העבירות ותוצאותיו, ולאור הענישה הנוהגת בפסיקה, **נע מתחם העונש ההולם מקרה זה בין 6 חודשי מאסר אשר יכול שירצו בעבודות שירות ועד 16 חודשי מאסר לריצוי בפועל.**

מתחם העונש ההולם בת"פ 54011-09-19

הנאשם הורשע במסגרת תיק זה בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והפרת הוראה חוקית, בהן מוגנים הערכים של כיבוד החוק, ההחלטות השיפוטיות ושמירה על מלאכתם של השוטרים האמונים על השמירה על החוק והסדר.

נסיבותיו של כתב האישום מלמדות כיצד עבירה גררה עבירה, ומה שהחל בהפרת תנאי שחרורו של הנאשם ושהייתו מחוץ לבית אחותו בו נקבע שעליו לשהות, נמשך להפרעה לשוטר בכך שהזדהה בפניו בזהות שאינה שלו וסירב לשתף פעולה עם זיהויו גם לאחר שהובא לתחנת המשטרה. מעשים אלה מלמדים על חוסר מוראו של הנאשם כלפי מערכת אכיפת החוק והמשפט. הנאשם לא בחל בהפרת תנאי שחרורו, זאת לאחר שבית המשפט שחררו מאיזוק אלקטרוני, תוך שהוא נותן בו אמון כי ימלא אחר הוראות שחרורו וישהה במעצר בית כפי שנקבע בהחלטה.

גם לאחר שהשוטר תשאל אותו אודות פרטיו, הנאשם הרהיב עוז והזדהה בפרטים שאינם פרטיו ולא אפשר ליטול ממנו טביעת אצבע.

במעשיו הקשה הנאשם על מלאכת השוטרים, הפר את תנאי שחרורו וגילה הוא לא ראוי לאמון שבית המשפט נתן בו.

בהתחשב במכלול הנסיבות, הפגיעה בערכים המוגנים ובענישה הנוהגת במקרים אלה, **נע מתחם העונש ההולם אירוע זה בין צו שירות לתועלת הציבור ועד מספר חודשי מאסר בודדים.**

העונש המתאים לנאשם

הנאשם, יליד שנת 1994, בן 26 שנה כיום.

אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות, אולם רצף כתבי האישום המתוארים כאן, מלמד כי מאז שנת 2012, אז ביצע את העבירות בתיק העיקרי, שב וחזר לבצע עבירות.

את העבירות נשוא כתב האישום העיקרי, ביצע הנאשם כאשר היה בן 18 שנים ומספר חודשים, וככזה יש לראותו כבגיר צעיר. מעורבותו של הנאשם באירוע הייתה עם נאשם נוסף ומשתתפים נוספים ועל הנאשם 1 נגזר עונש הכולל התחייבות ו-60 שעות שירות לתועלת הציבור, מבלי שיורשע. אמנם נאשם זה נידון בבית המשפט לנוער, שכן הוא היה קטין בעת ביצוע העבירות, ונוכח המלצת שירות המבחן ונסיבותיו האישיות. עם זאת, מדובר בפער גילים של שנה בלבד בין שני הנאשמים, אשר הואשמו יחד באותו כתב אישום, והגם שאין להשוות בין עונשם, עקרון אחידות הענישה מחייב ליתן לכך משקל. בנוסף, מאז בוצעה העבירה בתיק זה, חלפו להן 8 שנים, תקופה משמעותית.

אלא שכתב האישום בתיק העיקרי לא עומד לבדו, ושלוש שנים לאחר מכן, בשנת 2015 ביצע הנאשם את עבירות

התעבורה, כאשר נהג ברכב בעודו שיכור, ללא רישיון וללא ביטוח. עבירות אלה בוצעו בעוד הנאשם ממתין לגזר הדין בתיק העיקרי, ואימת הדין לא מנעה ממנו לבצע את העבירות.

בהמשך ביצע הנאשם את העבירות המתוארות בשני כתבי האישום הנוספים, ומכאן, שלמרבה הצער, העובדה שהליכים פליליים תלויים ועומדים נגדו, לא הרתיעה אותו ולא הביאה אותו לתובנות הנדרשות.

החזרה על העבירות בארבעת כתבי האישום מלמדת על נאשם ששב וחוזר לבצע עבירות הפוגעות ומסכנות את הציבור ומלמדות שהוא לא עושה די על מנת לסור מדרכו זו.

שירות המבחן התייחס להליכים אשר הנאשם עבר במהלך שנים אלה. סקירת התסקירים מלמדת שאכן הנאשם שאף לחיות חיים נורמטיביים. הוא השתתף בהליכים טיפוליים בהמלצת שירות המבחן, אך ניכר שלא התמסר לגמרי לטיפול, התקשה לגייס את מלוא כוחותיו, וכך נעדר מפעם לפעם מהפגישות שנקבעו, ולא התמיד בטיפול. נראה שהקשיים בחייו, המשברים שעבר וכך גם הסביבה אליה שב וחסר לאחר תקופה של התנתקות, השפיעו עליו לרעה והוא לא הצליח, למרבה הצער, להתמיד בדרך הטיפולית ששירות המבחן סלל עבורו.

על אף המלצות קודמות שניתנו בתסקירים הקודמים, עם כישלוננו של הנאשם להתמיד במסלול הטיפול, נמנע לבסוף שירות המבחן מהמלצה טיפולית, זאת בהיעדר מחויבות של הנאשם להליך השיקום.

השלכות חוסר ההתמדה של הנאשם בהליך הטיפול באו לידי ביטוי במעורבות חוזרת של הנאשם בעבירות הנוספות, וכך, תוך שהוא ממתין לגזר דינו בהליך העיקרי, ביצע עבירות נוספות. החזרה על העבירות, תוך כדי ליווי שירות המבחן את הנאשם והניסיונות לשקמו, מלמדת שהנאשם עדיין לא סר ממעשי עבריינות הפוגעים שוב ושוב בסביבה, בחברה ובו עצמו.

שירות המבחן ציין את ההשפעה השלילית שעשויה להיות על עונש מאסר על הנאשם, ואכן אין ספק כי השמתו של הנאשם במאסר מאחורי סורג ובריה תקשה עליו לשוב ולהשתלב בחיים נורמטיביים. אך למרבה הצער, משהנאשם לא מתמיד בהליך הטיפול, הרי שאין לפנינו הליך שיקומי המצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם והימנעות מעונש מאסר, זאת במיוחד בהתחשב בחומרת העבירות והחזרה על המעשים.

עם זאת, ובגדריו של מתחם העונש ההולם, התחשבתי בגילו הצעיר של הנאשם כעת ובעת ביצוע העבירה נשוא התיק העיקרי, בנסיבות חייו המורכבות החל מעלייה לארץ בגיל צעיר והתמודדות עם משבר ההגירה, התמודדות עם שבר משפחתי גדול עם מות אחיו הבכור וההשפעה הכואבת עליו. אין ספק שלכל אלה הייתה השפעה על התדרדרותו ההדרגתית של הנאשם, מנשירה ממסגרת לימודית, להתמכרות לאלכוהול ובהמשך לביצוע העבירות.

רציתי לבחור במקרה דנן ענישה אשר איננה כוללת בתוכה מאסר בפועל, אולם הנאשם לא הניח בפניי סולם עונשי ראוי אשר ממנו ניתן לרדת מבית האסורים לכיוונם של אמצעי ענישה מתונים יותר. חבל שכך- אבל מהתסקירים עולה כי זו בחירתו.

סיכומי של דבר, לאחר ששקלתי את מכלול שיקוליו האישיים של הנאשם ואת שיקולי הענישה האחרים הנדרשים, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. שישה (6) חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו. הנאשם יתייבב לריצוי מאסרו ביום 15.10.20 בשעה 10:00 בכלא איילון אשר בעיר רמלה.
2. שלושה (3) חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו על כל אחת מהעבירות בהן הורשע בהליך זה.
3. פסילה מלהחזיק רישיון נהיגה או להוציאו וזאת למשך 18 חודשים מהיום. ככל שהנאשם מחזיק ברישיון נהיגה - יפקידו לאלתר במזכירות בית המשפט.
4. פיצוי למתלונן בתיק העיקרי בסך של 2,000 ₪. הנאשם יפקיד סכום זה במזכירות בית המשפט עד יום 1.8.2021.
5. פיצוי למתלונן בת"פ 41548-09-18 בסך של 3,000 ₪. הנאשם יפקיד סכום זה עד יום 1.6.2021.
6. קנס בסך של 500 ₪, אותם יפקיד הנאשם במזכירות בית המשפט עד יום 1.6.2021.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ג אב תש"פ, 03 אוגוסט 2020, בנוכחות הצדדים.